

Haj, husičky, kořem
nad tým naším dvorem,
ostávajte tady,
má maměnko, z Bohem.

Zeber si, Aničko,
všecky svoje cnosti,
co sis nazbírala
od svéj malučkosti.

Všecko sem zebrařa,
nic sem nenechařa,
enom ten kříneček
co visal věneček.

Z Bohem zostávajte,
moje kamarádky,
nasadte si kvítí
do mojéj zahrádky.

Z Bohem ostávajte,
Vaňharovy klučky,
keré chytávaly
Jozefčiny ručky.

901.

Z Březůvek.

Suš. 449, Bart. I. 29.

Živě.

Kořem hu - sičky, kořem ej nad tým naším dvorem, ej ro - di -
čo-vé mo-ji zo-stá-vaj - te tu z Bohem.

Kořem, husičky, kořem
ej nad tým naším dvorem,
ej rodičové moji,
zostávajte tu z Bohem.

Kořem, husičky, kořem,
ej nad tým naším dvorem,
ej galánové moji
zostávajte tu z Bohem.

Ej všecko sem zebrařa,
ej nic sem nenechařa,
ej enom ten kříneček
ej co visal věneček.

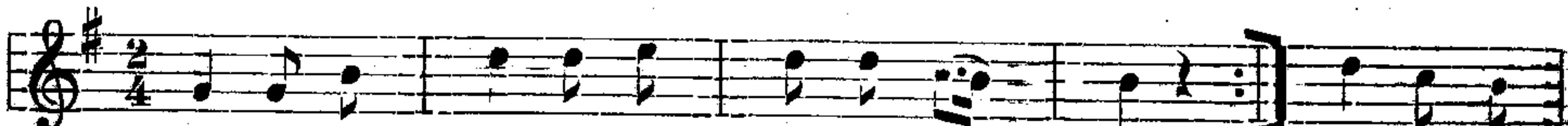
Všecko si možeš zebrat
ej aj ty svoje cnosti,
ej co sis najednařa
ej od svéj malučkosti.

Ej lúto-ji, děvečko,
ej lúto-ji ti bude,
ej dyž tvoja maměnka
na travěnu půjde?

Ej na travěnu půjde,
ej ušubraná bude,
lúto-ji ti, ceruško,
ja luto-ji ti bude?

902.

Z Alexovic.

Ze-ber si, ce - ru-ško, co je tvý - - ho, juž mu-síš

ze svýho, juž mu-síš ze svý-ho do ci - zí - ho.